

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/394/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613212545
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613212545.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpenej JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v W., O. X proti odporkyni N. Q., nar. XX. X. XXXX, bytom v D. P., F. X, v konaní o zaplatenie 1 987,70 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, č.k. 5C/13/2014-47 zo dňa 17. 2. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh navrhovateľky vo zvyšku zamietol, ako aj vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania **z r u š u j e** a v týchto častiach mu vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

V ostatnej časti, pokiaľ bolo návrhu navrhovateľky čiastočne vyhovené, odvolaním nenapadnutej, **p o n e c h á v a** rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Liptovskom Mikuláši okrem iného zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala zaplatenia istiny úveru 1 581,78 eur, ako aj v časti zaplatenia poplatkov za správu úveru v sume 44,85 eur, keď konštatoval, že z tvrdení navrhovateľky, resp. z doplnenia návrhu vyplynulo, že neuhradená dlžná suma 1 581,78 eur pozostáva nielen z istiny nesplatennej časti úveru, ale aj z riadnych úrokov a poplatkov, ktoré boli vyčíslené za obdobie od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru do pôvodne dojednaného dátumu splatnosti. Navrhovateľka podľa jeho názoru nerozlíšila, ani to nevyplýva z obsahu spisu, aká čiastka zo sumy 1 581,78 eur predstavuje len neuhradenú istinu, pričom táto skutočnosť má význam v situácii, z ktorej z dôvodu nesplnenia zmluvných povinností došlo zo strany veriteľa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Význam riadneho doplnenia návrhu o uvedenie rozhodujúcich skutočností nie je potrebné podľa názoru prvostupňového súdu v žiadnom prípade podceňovať, lebo sú s ním spojené významné procesnoprávne, ako aj hmotnoprávne dôsledky. Z hľadiska procesného práva je dôležité, aby riadnym a nezameniteľným vymedzením nároku bola vylúčená možnosť zámeny s iným nárokom, ako aj možnosť uplatnenia toho istého nároku v ďalšom konaní. Súd na druhej strane zdôrazňuje, že je procesne neprípustné, aby navrhovateľka svoju povinnosť - opísanie rozhodujúcich skutočností a povinnosť tvrdenia nahradil odkazom na pripojené listinné dôkazy.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhovateľka. Žiadala rozsudok prvostupňového súdu v zamietavajúcej časti zmeniť, jej návrhu v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie dôvodiac tým, že svoj nárok riadne v návrhu špecifikovala čo do dôvodu, i čo do výšky podaním zo dňa 2. 1. 2014 a zároveň doložila do súdneho spisu listinné dôkazy, preukazujúce ňou uplatnený nárok (výpis z úverového účtu).

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Zákonná úprava v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. okrem iného ukladá súdu stručne, jasne a výstižne uviesť, z ktorých skutočností pri rozhodovaní vychádzal, na ktoré dôkazy prihliadol a na ktoré nie, i to, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil.

Zákon nepredpisuje a ani predpisovať nemôže pravidlá, z ktorých by malo vychádzať ako hodnotenie jednotlivých dôkazov, tak hodnotenie ich vzájomnej súvislosti. Podstatou zistenia skutkového stavu veci je úsudok sudcu o tom, ktoré z rozhodných a sporných skutočností sú pravdivé, t.j. ktoré z nich bude považovať za preukázané s právami získanými vykonaním jednotlivých dôkazov. V dôvodoch svojho rozhodnutia je súd ale vždy povinný vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy, t.j. i dôkazy, ktoré nasvedčujú opaku skutkového záveru, ktorý súd ustálil z iných dôkazov.

Ak nepostupuje v zmysle vyššie uvedeného (v dôvodoch svojho rozhodnutia sa nevyporiada so všetkými predloženými dôkazmi), takýmto postupom vždy odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom, lebo tento nemá možnosť sa zákonným spôsobom proti takémuto rozhodnutiu brániť, najmä s prihliadnutím na ust. § 205 a nasl. O.s.p., ale môže len vysloviť nespokojnosť s takýmto rozhodnutím vo všeobecnej rovine (ak účastník z dôvodov napadnutého rozhodnutia nevie vyvodiť, prečo súd neprihliadol na ním predložené dôkazy, resp. ako ich hodnotil, nemôže ani súdu vytknúť prípadnú nesprávnosť takéhoto postupu).

V prejednávanej veci, pokiaľ teda prvostupňový súd (aj napriek tomu, že poukazuje na nejasnosť a nezrozumiteľnosť podaní navrhovateľky, ktorá podľa jeho názoru riadne nešpecifikovala uplatnenú pohľadávku) konštatoval, že návrh navrhovateľky spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti a vo veci meritórne konal, bolo jeho povinnosťou vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy, poprípade v dôvodoch svojho rozhodnutia uviesť, ktoré dôkazy nevykonal a z akých dôvodov.

Pokiaľ teda v priebehu konania navrhovateľka predložila súdu podrobný výpis z úverového účtu odporkyne, bude povinnosťou prvostupňového súdu v ďalšom konaní tento dôkaz vyhodnotiť, lebo len potom bude jeho rozhodnutie preskúmateľné a zodpovedajúce zásadám spravodlivého procesu.

Navrhovateľka vo svojom návrhu uviedla, čoho sa domáha, t.j. pohľadávky v konkrétnej výške a predložila súdu špecifikáciu, z ktorých konkrétnych nárokov táto pohľadávka vznikla (napr. nesplatená istina úveru, poplatky za vedenie účtu, atď.). Z dôvodov rozhodnutia preto musí byť zrejmé, ktoré nároky súd považoval za dôvodné a ktoré nie, i to, akými úvahami sa pri takomto rozhodovaní riadil.

V novom rozhodnutí rozhodne súd i o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.